Oros, 1902. június 4. – Oros, 1989. október 14.

Paraszti család nyolcadik gyermekeként született. Öt elemit végzett. 56 kat. holdon gazdálkodott. 1929–1936-ban a Független Kisgazdapárt tagja, az orosi helyi szervezet elnöke. Eckhardt Tibor legitimista nyilatkozata miatt lépett ki a pártból.

1944 végén újjászervezte a Magyar Parasztszövetség nyíregyházi csoportját, amelynek ügyvezető elnökeként bekerült a Szabolcs Vármegyei Nemzeti Bizottságba. Ez utóbbi választotta meg 1944. december 19-én az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává. 1945. január közepén csatlakozott az NPP-hez; a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei szervezet titkára, majd elnöke, 1945 februárjától a Nyíregyházi Nemzeti Bizottság, majd az orosi földosztó bizottság elnöke volt. 1945. augusztus 28-tól pártja országos titkára, a debreceni kerületben a pártközpont teljhatalmú választási megbízottja lett. 1945. november 4-től Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyékben ismét nemzetgyűlési képviselő. 1947 augusztusában átlépett Balogh István páter Független Magyar Demokrata Pártjába. Mivel az Országos Nemzeti Bizottság 1947. augusztus 19-én törölte a választási listáról, az országgyűlési választásokon nem indulhatott. Az ötvenes években kuláklistára került, többször indítottak ellene bírósági eljárást, 1952-ben négy hónap börtönre ítélték. Az 1956. november 3-án újjáalakult Nemzeti Parasztpárt (Petőfi Párt) Szabolcs-Szatmár Megyei Intéző Bizottsága elnökévé választották. 1961–1966-ban az orosi termelőszövetkezeti szakcsoport elnöke, innen vonult nyugdíjba.